

ตัวเลขไทย

สาโรจน์ วรรณพฤษช์*

ตัวเลขไทย เป็นอักษรตัวเลขที่แสดงจำนวนนับในภาษาไทย พ่อขุนรามคำแหงประดิษฐ์ขึ้น โดยดัดแปลงมาจากอักษรขอม และมีต้นตอมาจากอักษรเทวนาครีของอินเดีย เช่นเดียวกับเลขอารบิก. ตัวเลขไทยเป็นหนึ่งในไม่กี่ภาษาที่ใช้ระบบจำนวนนับเป็นเลขฐานสิบและมีการเปลี่ยนแปลงสัณฐานจากอดีตสู่ปัจจุบันน้อยมาก ตั้งแต่สมัยสุโขทัยจนถึงสมัยปัจจุบันเป็นเวลากว่า ๗๐๐ ปี.

พ่อขุนรามคำแหงมหาราชเป็นพระโอรสของพ่อขุนศรี

สุโขทัย ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

อยุธยา ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

กรุงเทพฯ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙

อินทราทิตย์ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงสุโขทัย เมื่ออายุได้ ๑๙ พรรษา (พ.ศ. ๑๘๒๒) ได้ขึ้นช้างชนะขุนสามชนเจ้าเมืองฉอด จึงได้รับพระราชทานนามว่า “พระรามคำแหง” และได้ครองกรุงสุโขทัยเป็นกษัตริย์องค์ที่ ๓ แห่งพระราชวงศ์พระร่วงได้ครองราชย์นาน ๓๘ ปี, สิ้นพระชนม์ราว พ.ศ. ๑๘๖๐ (พ.ศ. ๑๘๔๒)

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงอัจฉริยภาพทั้งทางด้านการปกครอง เศรษฐกิจ ศาสนา และศิลปวิทยาต่างๆ ได้ทรงประดิษฐ์อักษรไทยและตัวเลขไทยขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. ๑๘๒๖ ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของอักษรไทยที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ได้โปรดเกล้าให้สลักศิลาจารึกลงเหตุการณ์เมื่อ พ.ศ. ๑๘๓๕.

เอกสาร

๑. วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (<http://th.wikipedia.org/wiki>)
๒. <http://www.prachin.ru.ac.th/พ่อขุนรามคำแหง/ประวัติพ่อขุน.htm>

*คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล กรุงเทพมหานคร